

Sygn. akt II CZ 82/12

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Anna Owczarek (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku J. K. i W. K.

przy uczestnictwie B. S. i R. S.

o częściowy podział majątku wspólnego B. S. i Z. S.

oraz o zniesienie współwłasności nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 lipca 2012 r.,

zażalenia wnioskodawców

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 20 maja 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 20 maja 2011 r. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawców wobec nieuzupełnienia mimo wezwania braków formalnych skargi poprzez dołączenie jej czwartego odpisu.

W zażaleniu na to postanowienie skarżący zarzucili naruszenie art. 398⁶ § 1 k.p.c. poprzez uznanie, że skarga kasacyjna wnioskodawców nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c., gdyż wnioskodawcy dołączyli brakujący jeden odpis skargi kasacyjnej wysyłając go do Sądu Okręgowego. W konkluzji wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Sąd Najwyższy zważył:

Zgodnie z art. 398⁴ § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. skarga kasacyjna powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego. Do skargi kasacyjnej dołącza się także dwa jej odpisy przeznaczone do akt Sądu Najwyższego oraz dla Prokuratora Generalnego, chyba że sam wniósł skargę. Wobec tego, że w sprawie brało udział dwóch uczestników postępowania wskazane przepisy (art. 128 w zw. z art. 398⁴ § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i jako samodzielna art. 398⁴ § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.) nakładały na skarżących obowiązek dołączenia do skargi kasacyjnej czterech jej odpisów.

Składając skargę kasacyjną wnioskodawcy dołączyli trzy odpisy co oznacza, że nie zadośćuczynili wymaganiom ustawy (art. 398⁴ § 3 k.p.c.). W następstwie wszczętego postępowania naprawczego wnioskodawcy zostali zobowiązani do uiszczenia opłaty sądowej i złożenia jednego brakującego odpisu w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi. Z akt sprawy wynika, że opłata została wniesiona, ale odpis nie został dostarczony w zakreślonym terminie, który upływał 22 kwietnia 2011 r. Termin uważa się za zachowany, jeżeli w oznaczonym czasie pismo procesowe wpłynie do sądu, tj. zostanie złożone w biurze podawczym sądu lub zostanie oddane w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego (art. 165 § 2 k.p.c.) - w pierwszym wypadku decyduje prezentata, w drugim datę ustala się na podstawie dowodu nadania przesyłki pocztowej (por. postanowienie

Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 1988 r., IV PZ 39/88, OSP 1989, nr 7-8, poz. 384, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2008 r. IV CZ 86/08 niepubl.). Twierdzenie skarżących, że brakujący odpis skargi kasacyjnej został w terminie nadany zwykłą przesyłką pocztową nie zostało wykazane. Pełnomocnik skarżących nie przedstawił dowodu jej nadania, a samo oświadczenie nie może być uznane za wystarczające. W aktach sprawy znajduje się wprawdzie dodatkowy odpis skargi kasacyjnej wnioskodawców, ale złożony przez nich w sądzie pierwszej instancji, tj. Sądzie Rejonowym P. w dniu 9 maja 2011r. jako załącznik do pisma procesowego zatytułowanego „Wniosek o zabezpieczenie”. Pośrednio potwierdza to oświadczenie pełnomocnika, że odpis skargi przekazał mocodawcom celem przedstawienia w Sądzie. Niemniej został on złożony po upływie określonego terminu i w Sądzie niewłaściwym. Fakt czy niedopełnienie obowiązku procesowego określonego zarządzeniem wydanym w postępowaniu naprawczym nastąpiło na skutek błędnego pouczenia przez pełnomocnika czy omyłki wnioskodawców dla odrzucenia skargi jest pozbawiony prawnego znaczenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy na mocy art. 394¹ § 1 i 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. Z art. 13 § 2 k.p.c., w braku uzasadnionych podstaw, oddalił zażalenie.